

Večernik

Leto III. (X.), štev. 24

Maribor, torek 29. januarja 1929

»JUTRA«

Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račen pri poštnem škat. z. v. Ljubljani št. 11.409

Vrsta mesečna, prejemnik v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 18

Oglaš po tarifi

Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutro« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Nove vrste kazni

KATERE PARALELNE IN KATERE NOVE VRSTE KAZNI UVAJA NOVI KAZENSKI ZAKON V JUGOSLAVIJI.

BEOGRAD, 29. januarja. Novi kazenski zakon za vso državo določa sledeče vrste paralelnih kazni: ječa in konfinacija, ječa in zapor. Tako je omogočena kar najširša individualizacija kazni. Sodniku ne bo treba upoštevati samo kaznivega dejanja, marveč more presojeti tudi po pobudi in osebnosti krivca. Svobodno presojanje gre tako daleč, da lahko sodnik neglede na kazenske določbe, obtoženca oprosti vsake kazni, ali pa izreče drugo ostrejšo kazen kakor jo normira zakon.

Smrtna kazen je določena za najtežje zločine in se izvršuje z obešenjem.

Poleg smrtne kazni obstajajo še sledeče vrste kazni: dosmrtna ječa, konfinacija, začasna ječa, strogi zapor, zapor in denarna globa.

Pri odmeri denarne globe more sodnik izreči razsodbo, upoštevajoč premoženjsko stanje in življenske razmere obtoženca, ne da bi se moral držati meje, predvidene v zakonu.

Vprašanje diplomatskih odnošajev z Rusijo

Včeraj smo poročali o glasovih italijanskega časopisa z ozirom na vest, da je za poslanika Jugoslavije v Moskvi imenovan naš bivši poslanik v Madridu dr. Smoljaka. Dostavili smo, da je to imenovanje le formalno, ker je mesto poslanika v Moskvi pač kreirano v proračunu, niso pa se še vršila pogajanja za upostavitve medsebojnih diplomatskih odnošajev med obema državama. Da je italijanska javnost že ob sami vesti o imenovanju poslanika Jugoslavije v Moskvi postala nervozna, je dokaz, kako velike važnosti bi bila za Jugoslavijo obnova odnosno upostavitve diplomatskih odnošajev z veliko Rusijo.

Vprašanje diplomatskih stikov z Rusijo je že dolga leta na dnevnem redu v našem političnem življenju in neprestano so se oglašala v naši javnosti mnenja za in proti. Na eni strani so bili politični naivneži, ki so živeli v spominih na staro caristično Rusijo kot mogočno zaščitnico malih slovanskih držav na Balkanu in ki so vedno pričakovali povratka carja na prestol velike in silne Rusije. Ti se niso mogli vživeti v to, da bi se naj sklenile diplomatske zveze z današnjo sovjetsko Rusijo, ki jo smatrajo samo za prehodno tvorbo. Drugi zopet so se bali, da bi diplomatski stiki z današnjo Rusijo otvorili na široko vrata boljševiški propagandi v naši državi, in so raje privolili, da smo se obdali napram Rusiji s pravcati kitajskim zidom, ter nismo niti od daleč pomišljali na obnovo trgovinskih, kaj šele diplomatskih stikov. Na tretji strani so pa bili oni, ki so gledali nekoliko dalje čez domači plot in ki so dobro videli, da mora naša država poleg zvez z Malo antanto in Francijo dobiti še močnejše zaledje, to zlasti z ozirom na neprestano stremljenje politike Mussolinija in fašistične Italije, da Jugoslavijo na vseh koncih in krajih izolira.

Ce je toraj ob sami vesti o imenovanju našega poslanika v Moskvi italijanska javnost planila po koncu, je to samo dokaz, da bi obnova diplomatskih stikov z Rusijo pomenila popoln neuspeh in zlom izolacijske politike Italije napram Jugoslaviji ter velik preokret v političnem življenju evropskega kontinenta. Zakaj diplomatske zveze z Rusijo bi pomenile za Jugoslavijo ne le okrepitev našega stališča napram Italiji in Madžarski, ampak tudi okrepitev našega stališča napram Angliji, ki naj ne bi pokazala posebnih simpatij za naše države, marveč je celo ponovno podprla politiko Italije proti nam. Interesi naše države, tako v zunanji politiki, kakor tudi v pogledu našega gospodarstva, naše trgovine nujno velevali, da se to, kar se je z imenovanjem dr. Smoljake za poslanika v Moskvi formalno ukrenilo, čimprej tudi dejansko izvrši in da se sklene z Rusijo nujno trgovinska in diplomatska pogodba.

Nesreča naše posadke na Triglavu

PRI ALJAŽEVEM STOLPU JE SNEŽNI PLAZ PRESENETIL 4 VOJAKE NAŠE POSADKE NA TRIGLAVU.

LJUBLJANA, 29. januarja. Koncem preteklega tedna so divjali na Gorenjskem, posebno v Triglavskem pogorju, strahoviti snežni viharji. Padal je sneg in rahel sneg in ga je zapadlo nad dva metra.

Iz 8 mož obstoječa naša vojaška obmejna straža v Vratih, ki ima utrjeno postojanko 400 m od Aljaževga doma, je bila več dni popolnoma odrezana od ostalega sveta. Okoli 10. dopoldne so odšli 4 vojaki po vodo v vodnjak v bližini Aljaževga doma. Ko so bili približno 200 m oddaljeni od stražnice, je nenadoma prihrumel velik plaz, ki je za-

sul dva vojaka. Tretji vojak se je oklenil bližnje skale in je šel plaz čez nje, ne da bi ga poškodoval, četrti pa je zbežal; toda zračni pritisk ga je na begu podrl z vso silo na tla in je dobil vojak pri tem močne poškodbe. Rešeni vojak je prišel takoj odkopavati svoja dva zasuta tovariša, obenem pa je poklical še svoje ostale tovariše na pomoč. Oba zasuta vojaka so kmalu odkopali še živa in zdrava, onega, ki je bil težko ranjen, pa so spravili po silnih naporih na smučeh v Mojstrano, odkoder so ga odpeljali z vlakom v vojaško bolnico v Ljubljano.

Ureditev samouprav

BEOGRAD, 29. januarja. Po obvestilih iz dobro poučenih krogov se namerava vlada v kratkem baviti z vprašanjem samouprav. Samouprave ne bodo ukinjene, temveč se dela na njih ureditvi, da bodo mogle usmeriti delo za čim večji napredek prebivalstva v soglasju z državno politiko. Namera finančnega in notranjega ministra obstoja v tem, da se samoupravne korporacije spravijo v novi tir tako, da bodo lahko delovale v novih smerih in razvijale svoje akcije. Pustila se jim bo gotova svoboda, bodo pa odvisne od velikih županov in finančnega ministra, da se tako prepreči spor med samoupravnimi in državnimi oblastmi.

Podpis trgovinske pogodbe s Francijo

PARIZ, 29. januarja. Včeraj je prispel semkaj jugoslovanski trgovinski minister dr. Mažuranić. Pri tej priliki so francoski trgovski minister Cheron, dr. Mažuranić in jugoslovanski poslanik v Parizu dr. Spalajković podpisali trgovinsko pogodbo med Francijo in Jugoslavijo. — Francoski zunanji minister Briand in poslanik dr. Spalajković pa sta včeraj podpisala konzularno konvencijo med Francijo in Jugoslavijo.

BEOGRAD, 29. januarja. Nova trgovinska pogodba s Francijo vsebuje med drugim tudi določitve, ki se nanašajo na zaščito znanstvenih, kulturnih in umetniških del in umotvorov. Ker doslej še niso znane te določbe,

izražajo tukajšnji umetniški krogi bojazn, da bo nova pogodba omejila našo prodajalsko književnost in da se bodo publikacije iz francoske literature podražile.

Deputacija gospodarskih krogov iz Ljubljane v Beogradu

BEOGRAD, 29. januarja. Davi je dospela semkaj iz Ljubljane večja deputacija zastopnikov gospodarskih krogov, med drugimi: za Zvezo industrijev inž. Suklje, predsednik Društva hišnih posestnikov g. Frelh, za Zvezo obrtnih za drug g. Ivan Rebek, dalje zastopniki Gremija trgovcev itd. Deputacija hoče posredovati pri notranjem ministru, da dobe gospodarski krogi primerna zastopstva v svetilih oblastnih in občinskih komisarijatih v Ljubljani in Mariboru. Deputacija je prinesla s seboj že tudi imena vseh onih, ki naj bi jih vladna imenovala v sosvete.

Po poteku prijateljske pogodbe z Italijo

RIM, 29. januarja. Razpravljajoč o ugasnitvi prijateljske pogodbe med Italijo in Jugoslavijo, naglašja »Giornale d'Italia«, da Italija ravnotako kot Jugoslavija v tem dogodku kljub tendencioznim namigavanjem nekaterih listov ne vidi nič razburljivega. Italija se nikdar ne namerava vmešavati v notranje stvari Jugoslavije in tudi ne išče nobenih pustolovščin. Upa pa zato, da bo Jugoslavija priznala korektno in prijateljsko postopanje Italije in pravilno cenila vrednost dobrih odnošajev med Rimom in Beogradom.

„Španska“ v Ljubljani ponehuje

LJUBLJANA, 29. januarja. Influenca po tukajšnjih srednjih šolah ponehuje. Na ženski realni gimnaziji se od ponedeljka naprej vrši zopet reden pouk. Od 700 gojenk na tem zavodu jih je zbolela polovica. Na realki je uknjen pouk v 4 razredih, na humanistični gimnaziji pa v celoti.

PRAGA, 29. januarja. Epidemija hrip polagoma popušča. Mestni fizikat objavlja, da je doslej obolelo v Pragi nad 20.000 ljudi. Prizadete so vse banke, industrijska podjetja in vsi javni uradi. Pri policiji je obolela nad polovica moštva.

Politiki in potni listi

ZAGREB, 29. januarja. Šef zagrebske policijske direkcije je poslal 10 politikom, ki bivajo v Zagrebu, pismeno obvestilo, da so njihovi dosedanja potni listi, v kolikor so še veljavni, po nalogu velikega župana razveljavljeni in da morajo za eventualna potovanja v inozemstvo zaprositi za ponovno dovoljenje in nove potne listine.

Novinar Devčić pride pred Državno sodišče

ZAGREB, 29. januarja. Banski stol je sklenil, da se zadeva odgovornega urednika bivšega dnevnika »Narodnega Vala«, Krešimirja Devčića, odstopi Državnemu sodišču v Beogradu. Devčić je torej prvi novinar, ki pride pred Državno sodišče.

Veliki fašistovski svet

RIM, 29. januarja. Veliki fašistovski svet je sklican za 25. februarja. Pri tej priliki bo imel Mussolini eks-poze o splošnem, notranjem in zunanjem položaju, glavni tajnik pa bo poročal o položaju v fašistični stranki.

Spomenik gospej Pankhurst

LONDON, 29. januarja. V Westminsteru bodo postavili gospej Pankhurst, znani pobornici za žensko volilno pravico, velik spomenik. Pankhurstova se je v propagandi za žensko volilno pravico posluževala zelo energičnih sredstev, vsled česar je prišla ponovno v navskrižje z zakonom. V svetovni vojni je opravljala samaritanska dela. Spomenik bo odkril ministrski predsednik osebno.

Iz Puščave

Puščavski lovci so priredili dne 20. im. zelo dobro obiskano lovsko veselico v gostilni Kores v Puščavi, katere čisti dobiček je bil namenjen ubogim šolskim otrokom. Kljub velikim prireditvenim stroškom je ostalo še 505 Din čistega dobička. Tako so šolski otroci dobili razne potrebne šolske potrebščine, katere so se nabavile za podarjeni denar. V tej ostri zimi je priskočil našim šolskim otrokom dalje na pomoč z velikim vozom premoga splošno znani dobrotnik gosp. Friderik Kieffer, lastnik tovarne kos in srpov iz Sv. Lovrenca na Pohorju. Za vse te darove se v imenu šolskih otrok najlepše zahvaljuje šolski upravitelj v Puščavi. —

Spominjalte se CMD

Kako se razširja hripa?

Letošnja epidemija hripe nastopa vsaj v naših krajih v razmeroma mili obliki in obstojajo njene žrtve po večini le v tem, da morajo tičati tisoči in tisoči po en teden ali nekaj dalje v postelji, da so prisiljeni zavživati znatne količine aspirina in salicila ter popiti ogromne količine čaja. Toda kljub nepreveliki nevarnosti bolezni se vendar vsakdo z vsemi silami brani neprijetnega gosta in njegovih posledic. Obramba je pa le tedaj uspešna, ako se človek varuje prehlajenja in stika, vsaj neposrednega, z bolnikom. Prehlajenja se pa človek v letošnji zimi le težko ubrani, osobito ako ga poklicne dolžnosti silijo v meglo, blato in sneg in sicer morda celo večkrat na dan. Hvala bogu pa prehlad ne znači še hripe, ampak je treba zanjo še stika in tega se človek žal še težje ubrani kakor prehlajenja samega. Kavarna, gostilna, kino, gledališče, šola, urad in vsako sestajanje, ki se mu more človek dandanes le težko v polni meri umakniti, povzroča možnost, da se človek lahko nalezne bolezni. Tako nekako brez hotnega sodelovanja, primoran po življenjskih okoliščinah, se človek bolezni ponuja, s čemer se ta razširja.

Mnogo lažje je vsekakor bolniku, da poskrbi za to, da naravnost direktno in vedoma ne pripomore k razširjanju te skrajno neprijetne bolezni. Bolnik naj v lastnem interesu in v interesu svojih dotlej zdravih sožiteljev ostane doma in v postelji. Vsakdo je svojega lastnega zdravlja in življenja gospodar in če hoče riskirati svoje zdravje in življenje, je to njegova popolnoma zasebna zadeva, ki nikogar prav nič ne briga. Vprašanje pa je, sme-li tak bolnik iz kateregakoli vzroka med druge, zdrave ljudi, ki jim more, v tem slučaju skoro mora, vcepiti hripo? Na to vprašanje se da odgovoriti edino s kategoričnim »ne!« in vendar je vse polno takih, ki lahkomišlno in

vedoma ogrožajo zdravje drugih ljudi, ki s svojo navzočnostjo ogrožajo telesni dobrobit svojih bližnikov.

Pri tej priliki bodi omenjen prizor, ki se je pred par dnevi odigral v vlaku iz Ljubljane v Maribor. V oddelek, namenjen za osem oseb, v katerem je že sedelo sedem zdravih ljudi, je vstopil, po zunanosti sodeč, izobražen mladenič, ki je med hudim kašljem in neprestanim vsekavanjem s hripavim glasom sopotnikom razodel, da mu je že bolje, češ, da ima le še 39 stopinj vročine napram 40, s katerimi je bil oblagodarjen še pred dvema urama. Učinek njegovega razodetja je bil ta, da so se trije potniki takoj umaknili v drug oddelek, drugi so ostali in pomilovali reveža, a danes najbrže ležijo, ali pa pridno razširjajo hripo dalje. Tako postopanje je najmanj brezvestno in osobito izobraženca nevredno. Nič manj naravnost kaznjivo je postopanje onih »korenin«, ki jim je pred nekaterimi dnevi vence spletal in slavo pel ugleden slovenski časopis. Te »korenine« namreč hodijo v urad in šolo in bogve še kam in delajo nepretrgoma in s hvalevredno vneto kljub hripi in njenim 39 stopinjam vročine, verno služoč domovini, a pozabljajo pri tem, da izpostavljajo uradniki nevarnosti okuženja vse stranke, ki pridejo z njimi v neposreden stik in istotako učitelji vse svoje tovarišem in vso šolsko decu.

Nikakor se ne čudimo, da se na podlagi takega postopanja bolnikov more razpasti bolezen v taki meri, kakor ravno sedaj v Ljubljani; za rekordne številke bolnikov, ki gredo v desetisoče, se ima zahvaliti prestolnica manj prehlajenju in nalezljivosti hripe, kakor pa brezvestnosti in nepremišljenosti bolnikov, ki jih diči vrh tega precejšnja količina brez obzirnosti. Čuvajmo Maribor s pametnejšim ravnanjem! Hannibal ante portas!

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Torek, 29. januarja ob 20. uri »Učiteljica«, ab. A. Kuponi. Znižane cene. »Lumpacij vagabund« na marib. odru. Ze pred leti je izredno ugajala ta za pred pustni čas prav posebno primerna burka s petjem in godbo. Pripravlja se tudi letos in bo premijera za svečnico.

Plesni večer Erne Kovačeve. Znan slovenska plesalka gđ. Erna Kovačeva priredi v prvi polovici februarja svoj plesni večer v mariborskem gledališču, na kar že danes opozarjamo.

Cankar — pesnik hrepenenja

(Ob priliki Cankarjeve proslave dne 30. t. m. v Narodnem gledališču.)

In pokazal nam je Cankar Marka. Potepuh je po naravi, vedno dalje in dalje hrepeneci potnik, umešnik z neugasno vero v sanje, a ko zagleda črne, globoke oči mlade ciganke, spozna, da je bilo vse njegovo življenje, ki se mu je zdelo tako bogato, le romanje v kolobarju. In zdaj šele vidi, da je vse svoje življenje hrepenel po njej. In koprnenje, ki ga je bilo nekoč tako polno njegovo srce, ugasne v poljubu in objemu mlade ciganke. In Marko je ostal pri ciganih. Vzglede nam je vztrajnega hrepenenja in vere vanj.

Ni pa se hrepenenje utešilo Poljancu, Mrvi in Damjanu, kajti podobni so listu, ki se je bil spustil v Tolmun, pod vrbe; tam se ziblje, trepeče, ne more nikamor, val ga nosi od brega k bregu... neprestano od brega k bregu, brez cilja... Eno samo hrepenenje mu nazadnje ostane, temu listu v Tolmuni: po spanju, hrepenenje po dolgem, dolgem spanju.

Njih hrepenenje je bolno. Kakor tisti hromec so, ki mu je Bog pokazal strmo pot: na, hodi — berglje pa mu ni dal.

Le Dioniz je zdrav in silno je njegovo hrepenenje: Ne zbogom, Vida! Če pojdejo tvoje lepe sanje do samih zvezd, jaz pojdem z njimi. In dosegel je dan brez večera. Brez hrepenenja? I. D.

Cankarjeva proslava.

Dijaško napredno društvo »Napredek« priredi 30. t. m. ob 20. v gledališču Cankarjevo proslavo z bogatim sporedom:

Prvo dejanje »Lepe Vide«, deklamacije, pevske in orkestralne točke.

Častni člani ljubljanske Glasbene Matice.

Glasbena Matica v Ljubljani je na svojem običnem zboru v ponedeljek imenovala skladatelje Antona Lajovica, Oskara Deva, dr. Antona Schwaba in Emila Adamiča za zasluge na glasbenem polju in za Glasbeno Matico — svojim častnim članom.

Brazilijska za letošnjem velesojmu v Ljubljani.

Brazilijski konzulat v Beogradu je z upravo velesojma v Ljubljani obvezno sklenil udeležbo večje skupine brazilijskih tvrdk kot razstaviljalce na letošnjem velesojmu od 30. maja do 9. junija. Skupina bo razstavila v posebnem paviljonu.

Medsebojna pomoč državnih uslužbencev in vpokojencev!

Mnogokrat pridemo v zadrego, iz katere si zmanj trudimo najti izhoda. Kje naj iščemo pomoči? Odgovor se poda sam od sebe: Pri stanovskih tovariših! Kajti le oni poznajo naše težnje in nadloge, njim se lahko brez oklevanja zupamo. To plemenito delo je prevzela novoustanovljena »Kreditna zadruga državnih uslužbencev r. z. o. z. v Mariboru«, katere delokrog se razteza na vso mariborsko oblast in katera ima namen pomagati članom s krediti pod jako ugodnimi pogoji in sprejemati njihove prihranke pa tudi nečlanov ter jih običajno obrestovati. Nova zadruga je včlanjena pri »Savezu v Beogradu« in pod njegovim stalnim nadzorstvom. Nje uprava je v absolutno zanesljivih rokah. Začasno uraduje na Rotovškem trgu št. 1 v pisarni društva stanovanjskih najemnikov, kjer dobi vsakdo potrebna pojasnila ali pismo, če priloži znamke za odgovor, ali osebno v uradnih urah vsak ponedeljek in četrtek od 17. do 18. ure. Vsak, stanovsko zaveden in vnet za lastni blagor, pristopi kot član!

Tuji v Mariboru.

Sinoči se je priglasilo v naših hotelih in javnih prenočiščih 22 tujcev na novo. Iz inozemstva so to po večini trgovski potniki iz Budimpešte, Gradca, Dunaja, Trsta itd. — V zasebnih stanovanjih je prijavljenih na novo 8 oseb.

Mariborski in dnevni drobiž

Mariborsko podporno društvo za odpuščene kaznjence

Imelo preteklo soboto popoldne ob precej dobri udeležbi zlasti iz pazniških krogov svoj letošnji redni občni zbor.

O društvenem delovanju v zadnjem poslovnem letu so poročali društveni predsednik g. višji ravnatelj Vrabl, tajnik g. nadučitelj Cizelj in blaginik g. preglednik Zavodnik.

Podporno društvo je z razmeroma skromnimi sredstvi, ki jih je imelo na razpolago, podpiralo take odpuščene kaznjence, o katerih je po njihovem vedenju v kaznišnici bilo pričakovati, da so se poboljšali, in ki so bili podpore res potrebni. Podpore so dobivali v obliki obleke in obutve, posamezni tudi kot denarno podpora in eden kot posojilo. Sredstva za to si je društvo skušalo pridobiti z nabiralno akcijo in s prireditvijo javnega koncerta, na katerem so pod vodstvom društvenega tajnika g. Cizlja nastopili izključno kaznjenci s pevskimi in godbenimi točkami ter z deklamacijami. Preteklo leto se je dne 21. oktobra vršil že tretji tak koncert v kaznišniški centrali, obiskan od najodličnejšega mariborskega občinstva. Dosegel je vsestransko priznanje in simpatično odobravanje v naših dnevnikih.

Iz blaginjskega poročila je razvidno, da so bili poleg neznatne članarine glavni društveni dohodki razne podpore in prostovoljni darovi ob priliki javnega koncerta.

Med podporami je predvsem omeniti 1000 Din kot dar mariborske mestne občine, 130 Din mestne občine Ljutomer, 100 Din mestne občine Kranj in 69 Din trške občine Rogatec. Nadaljne podpore so poslali: višje državno pravdnštvo v Ljubljani 100 Din, okr. sod. v Gor. Radgoni 160 Din, deželno sod. v Ljubljani 147 Din, okr. sod. v Konjicah 125 Din, Sv. Lenart v Slov. gor. 100 Din, okrožno sod. v Mariboru 90 Din, okr. sod. Slovenj gradec 83 Din, Ljutomer 75 Din, Slovenska Bistrica 65 Din, Murska Sobota 60 Din, Kozje 54.50 Din, Lož 50 Din, Brežice 35 Din, Vransko 15 Din, Kostanjevica in Dol. Lendava po 10 Din, okrožno sod. v Novem mestu 38 Din in policijska direkcija v Ljubljani 30 Din. Izmed zasebnikov so poslali darila: in sicer iz Maribora tvrdka A. Podlessnik 200 Din, Martin Gajšek 160 Din; po 100 Din: podruž. Narodne banke, podruž. Ljubljanske kreditne banke, Gustav Bernhard, A. Platzer, Josip Rosenberg, Franc Filipič, Karol Scherbaum & sinovi, Doctor in drug. Leopold Gusel, Strasschill & Felber, Pivovarna Union, dr. Boštjančič in dr. Šnuderl, dr. Škapin, dr. Kimovec, dr. Stor, dr. Ravnik, dr. Faninger, dr. Juritsch, dr. Marin ter oskrbnštvo graščine v Marenbergu; 80 Din Ivan Kravos; po 50 Din: gremij trgovcev, tovarna Zlatorog, Ludvik Franz, Vilko Weixl, Franc Tomažič, Anton Macun, Herman Wöger, notar Ivan Ašič, lekarnar Ivan Vidmar, odvetnika dr. Franjo Lipold in dr. Ferdo Lašič, vsi iz Maribora, Jakob Zadravec iz Središča, Lazar Dajč iz Vavraždina in Katoliško tiskovno društvo v Ljubljani. Manjše zneske so poslali razni drugi podporniki iz Maribora in od drugod.

Pri volitvah je bil izvoljen dosedanj društveni odbor v celoti.

Med slučajnostmi se je govorilo še o delovanju odbora v bodočnosti. Društveni predsednik se je spominjal še pred božičem umrlega Alfreda barona Rossmanntha, ki je bil od ustanovitve l. 1891 društveni član ter od leta 1909 do 1925 tudi društveni odbornik ter se je zlasti prva leta zelo zanimal za društveno delovanje in društvo podpiral.

Na cesti so se zgrudili.

Davi je 24letni pevkovski pomočnik danju snega, na koncu Meljske ceste 27 letni delavec Franc Vuser. Takoj pozvani rešilni oddelek ga je odpremil na njegovo stanovanje.

Nogo si je zlomil.

Davi je 24letni pevkovski pomočnik Drago Švarčbartl v Magdalenskem predmestju padel čez oledenele stopnice in si zlomil levo nogo. Prepeljan je bil v bolnico.

Avtobusna čakalnica,

ki jo je mesto zgradilo nasproti Veliki kavarni, res da še ni dovršena, pa bi kljub temu že danes lahko vršila svoj namen. Nič za to, ako ni ometana in ni opremljena s stoli in voznimi redi, tudi ne škodi, ako se ne da kuriti in je morda pod nepopolno streho je tu, okna so in vrata tudi in bi kolibica prav dobro služila kot zavetje vsem onim, ki na tistem križišču, kjer tako neprijetno veter zavija, po delj časa čakajo na avtobusno zvezo. Sicer pa tudi ob mirnem vremenu, naj sneži ali dežuje, ali pa tudi ne, nikakor ni prijetno čakati na zamrzlem ali mokrem pločniku. Vsakdo bo z veseljem pozdravil tudi provizorno otvoritev čakalnice v tej hudi zimi. Prosimo! —

Čiščenje snega po mestu

kljub silni snežni masi vspricho pravcate mobilizacije snežnih kidačev zelo razveseljivo napreduje. Nekaj ulic je že rešenih ogromnih snežnih kupov, a po nekaterih ulicah so še-le včeraj mogli vleči snežni plug, zlasti v Magdalenskem predmestju. Odvažanje snega v Dravo se nadaljuje s podvojeno pridnostjo, a snega je še vedno preveč. Prav zanimiv prizor, nenavaden za normalno zimsko dobo — smo davj gledali na koroški progi: 48 vagonov dolg vlak, katerega so vlekli trije hlapci — je peljal samo — sneg in zopet sneg. Gledalci so bili mnega, dani ne zadnji, ne prvi v tej sezoni... — Temperatura pa je danes — v ponedeljek — kakor vsikdar, kadar zapade večja količina snega, le nekoliko okrog zimske ničle. Vendar pa prerokujejo, da bo pritisnil v kratkem prav čuden mrz, ki bo baje posekal tisti nedavni rekord od minus 23 stopinj... Bomo videli, če je res kaj na tej strašni prerokbi! —

Brezplačno zabavo

za včerajšnje opoldansko pavzo je priredil pasantom Aleksandrove ceste 50 letni Gustl Wosala, samski slikar brez posla, ki živi večinoma na nemškem Koroškem, a je pristojen v neko našo obmejno občino. Že v delikatesni trgovini Kukovec je nadlegoval goste in razbijal po mizi, radi česar ga je moral neki gost potisniti na hladno. Po Aleksandrovi cesti je v silnem razburjenju na ves glas molil takele litanije: Einen deutschen Bruder tuen sie einsperren, wenn er betteln geht, diese jugoslawischen Schweine verdammen! Dieses jugoslawische Gesindel wird den Deutschen noch nicht umbringen! So eine Rauber-pakasch! Ich bin ein deutscher Bruder und bleibe auch! — Ker pa so take komedije pri nas prepovedane, so morali Gustla zapreti k Grafu, sicer najbrž ne bi bil miroval celo popoldne!

Maske

Iz vseh strani sveta se že pripravljajo na veliko pustno rajanje v Moulin rouge 9. II. 1929. Miss Turčija in miss Amerika in druge krasotice vseh dežel obiščejo to mednarodno revijo lepotic. Pravkar prihaja vest, da je uprava »Rdečega mlina« povabila na ta večer tudi člane slavnostnega cirkusa Fumagali, ki pridejo s svojimi damami, seveda inkognito. Gotovo nam pripravljajo nova presenečenja. —

Telovadno društvo »Sokol« v Slovenski Bistrici

priredi dne 1. februarja ob 8. zvečer v dvorani Okrajne hranilnice v Slovenski Bistrici svojo letno maškerao. Vstopnina za osebo Din 10. Prijatelje društva, ki mogoče po pomoči vabila niso dobili, vabimo tudi tem potom, da se naše prireditve udeležijo. Odbor.

Gasilno društvo delavnice drž. žel. v Mariboru

priredi dne 1. februarja ob 20. (8.) v dvorani gostilne R. Gačnik veselico. Čisti dobiček je namenjen bolnim članom gasilnega društva. Odbor.

Ne zamudite,

si priskrbeti vstopnice za »Planinski ples«, ki se bo vršil 1. februarja v dvorani pivovarne »Union« že v predprodaji, katero so iz prijaznosti prevzeli gosposdije: Kosi, trgovec, Kralja Petra trg; F. Majer, trgovec, Glavni trg; J. Baloh, trgovec, Vetrinjska ulica; I. Kravos, trgovec, Aleksandrova c. 13. Vstopnina v predprodaji Din 15, pri večerni blaginji pa Din 18. Posetite planinski ples po možnosti v planinski ali narodni noši! —

Babjevernost je še zelo razširjena

MED NAJBOLJ PRAZNOVERNE LJUDI SPADAJO DANES ANGLEŽI, ZLASTI NJIHOVI SPORTNIKI.

Neverjetno je, kako globoko v krvi je ostala tudi današnjemu v prosvitljenem času živečemu človeku nagnjenost do praznoverja. Domala vsak poklic, vsak stan ima svoje posebne praznoverne nazore. Zlasti trdno je vkoreninjeno praznoverje pri takih poklicih — če smemo tako imenovati — pri katerih je uspeh odvisen poleg resnega dela tudi več ali manj od naključja. Tako so pogosto sportniki neverjetno babjeverni. Oglejmo si danes nekaj primerov iz vrst sportnikov.

Med najbolj praznoverne sportnike štejemo nedvomno lahko jahače. Med njimi zavzemajo prvo mesto Angleži. Kolikokrat vidiš pred dirko, kako šepče angleški jahač svojemu konjičku tik pred pričetkom tekm v uho, naj dobro pazi, da pride prvi na cilj. Ako pa bi kdo za temi čarovniškimi besedami pred tekmo konju še kaj drugega rekel, je po mnenju Angleža zgubil ves uspeh prejšnji opomin živalci. Koliko jih je, ki nosijo na svojih prsih razne amulete, s katerimi si pridobivajo naklonjenost boginje Fortune. Ta nosi s seboj košček podkve, oni je vtaknil v žep mrtvega lirošča, tretji ima dobro spravljen v listri komadč črno nekega tatu ovit z rdečim ženskim lasom, četrti ti bo pravil, da prinese največ sreče posušen grebenček belega petelina. Skoro ga ni angleškega jahača, ki ne bi imel s seboj takega ali podobnega svojevrstnega predmeta kot nosilca sreče.

Včasih je bilo tudi tetoviranje po telesu prav važno sredstvo za doseg čim večje sreče. Pri tem ni šlo le za predmet, ki ga je slika predstavljala, temveč tudi za pravilno kombinacijo barv. V dobi, ko je bila zlasti ta vrsta praznoverja silno razširjena, so živeli ljudje, ki so se pečali samo s tetoviranjem, v katerem poklicu so zaslužili ogromna bogastva. Stari zapiski trdijo o nekem zelo odličnem angleškem jahaču, da je plačal za tetoviranje, ki je imelo posebno simbolično ime »Oko božje«, nič manj kot 15.000 Din. Pajki in njihove mreže so bili takrat zlasti priljubljene slike pri tetoviranju.

Koga ljubijo ženske?

Malo je vprašanih, na katera bi se v splošnem ne moglo odgovoriti. Ljubezen pa je kočljiva zadeva in izvira iz tolikih okoliščin, da se vzrok ne da takoj ugotoviti. Ljubezen posamezne ženske zavisi od mnogih individualnih lastnosti, fizioloških in intelektualnih, da je skoraj izključeno normirati pravila. Splošni kriterij je zelo različen in težko je določiti, kakšni moški ženskam najbolj ugajajo. V vsakdanjem življenju srečujemo slučaje, da se lepote zaljubijo v naravnost odurne moške.

Toda, kjerkoli si učenjaki starejših civilizacij belijo glave, tam najdemo ameriški učenjaki, sinovi dežele neomejenih možnosti, vedno izhod. Njih volja in želja sta močnejša od konstatacije »nemogoče«. Tako tudi v vprašanih ljubezni.

Profesor dr. Dunlop iz Baltimora pravi v svojem delu o gorenji temi, da priznava, da je ženski okus v pogledu naklonjenosti in ljubezni napram moškemu individualnejši kakor kjerkoli drugje. Vendar prihaja do zaključka, da je mogoče fiksirati vsaj relativna pravila. Precejšnji odstotek žensk cenijo bolj velike, stasite moške, kot pa srednje ali majhne, kar je zadnja podedovana sled iz prastarih časov, ko so ženskam ugajali samo krepki vojščaki in drzni lovci. V primitivni dobi oblasti in pravice močnejšega, je pač bil ob vsakem času sposoben braniti svojo ženo in otroke. Torej so močnejši imeli prednost.

Zanimivejša tolmačenje tega ženskega nagona pa je tolmačenje neke ameriške pisateljice, ki je polemizirala z avtorjem dr. Dunlopom. Ona pravi, da se ženske zavedajo, da je mnogo lažje ugnati velikega in krepkega moškega, kakor pa elastičnega, malega močijca. Psihološko je pojasnjeno, da se človek, ki je krepak in močan, torej fizično bolj razvit, zaveda razlike, česar posledica

Precej praznoverno je ponekod tudi ljudstvo umetnikov. Če doživi umetnik pri svojem delu smolo ali neuspeh, je mož prepričan, da je temu krivo kakšno čarodeno sredstvo znanega ali neznanega nasprotnika. Lahko na primer zlasti verujejo v zle posledice ostrega pogleda. Prav otročji strah jih navdaja, da jih ne bi zadel pri njihovem delu takšen oster pogled. Da pa bi se zavarovali proti neprijetnim posledicam takega pogleda, rosijo laški umetniki bodisi v gumbnici bodisi na klobuku ali čepici to ali ono svetlo bleščečo stvar. Pravijo namreč, da takšen bliščeč predmet pritegne nase hudobni pogled, ki zgubi radi tega bistveno svojo nevarno sugestivno silo.

Nič manj praznoverja ne najdeš med rokojorci. Njihove silne postave Herkulesov imajo pogosto neverjetno mehka in dobrotljiva srca. Če pripoveduješ takemu orjaku, da si videl v sanjah njegov potaz v predstoječi tekmi, bo čisto Gojčar že na podlagi tega prepričan o zmagi nasprotnika. Ta strah ga bo zasledoval neredko ves čas borbe, radi česar zgubi prisotnost duha, ne pazi dovolj na gibčnost nasprotnika in se mora pogosto nesrečno udati. Da se rokojorec izogne takemu neuspehu, se poslužuje pogosto naravnost neverjetnih »čarovnij«. Prav radi na primer gredo s ponarejenimi novcem v samoto in ga med tajinstvenimi ceremonijami zakopljejo na križpotju.

Zelo znatno vlogo igra v praznoverju »čarovnikov« še danes — vrv obešenca. Komadč te čudodelne vrvi te ne bo obvaroval le vsake neizgode ali nesreče, temveč ti dosegel nedvomni uspeh. Zato je razumljivo, da prejemajo rablji prav znatne vsote pri prodajanju vrvi, ki je upihnila življenje obsojenca.

Podobno kakor razne vrste sportnikov imajo seveda tudi drugi stanovi svoje posebnosti v praznoverju. To so ostanki onih časov, ko človek še ni imel pravega vpogleda v svet in njegove pojave in je morala domišljija nadomestovati pravo poznavanje stvari.

je, da pazi in štiti ženo, ki je nežna in šibka. To je glavni razlog, ki dopušča ženam, da vedno bolj uveljavljajo svoje pravice in želje. Zgodbe stare zaveze navajajo klasičen primer v spisu o Samsonu in Dalili. Toda tudi med nami ni drugače. Kdo izmed nas ne pozna vsaj enega modernega Samsona, ki je za vse življenje obsojen pod copato?

Romanje v Meko

Odkar je Mohamed razširil svojo vero na vzhodu, romajo množice islamskih vernikov na božjo pot v Meko, kjer se klanjajo svetemu kamnu. Desettisoči pravovernikov se zbere na kraju, ki ga je zaznamoval Alah. Mnogi potujejo tjakaj, a se nikdar ne povrnejo na svoje domove. Nizozemski časopisi poročajo, da je samo iz Nizozemske Indije romalo letos v Meko 35.000 obočanih islamske vere, vrnilo pa se jih je le 31.000. Od 4000 pogrešanih romarjev jih je 2500 umrlo med potjo, dočim jih je 1500 izginilo brez sledu. Nizozemska vlada je nastopila proti verskemu fanatiziranju mas, kar zahteva toliko žrtve. Odredila je, da se povodom romarskih ekspedicij strogo varujejo higijenski predpisi in da se ukrene vse potrebno v zaščito romarjev, ki so na takih skupnih potovanjih izpostavljeni številnim nevarnostim in zlorabam. Francoska vlada je v to svrhu vzgojila kader specialnih zdravnikov domačinov, ki potujejo z alžirskimi romarji in jih spremljajo na potovanju v Meko.

Kje dobiš nahod.

— Kje pa si dobil tak nahod, Lipe?
— Sinoči sem jedel tirolski sir.
— Od tega še ni nikdo dobil nahoda!
— Pa še kako! Skozi njegove luknje je namreč strašno vleklo...

1903 — rojstno leto avijatike

Prvi pilot, Bleriot pripoveduje.

»Nad 25 let je minulo, odkar se je prvo letalo dvignilo nad zemljo,« — je pripovedoval novinarjem prvi pilot, ki je preletel Rokavski preliv, Louis Bleriot. — »Leto 1903 lahko imenujemo rojstno leto moderne avijatike, čeprav je ideja težje letala kot zrak, znatno starejša. Z avijatiko in konstruiranjem aeroplanov sem se pričel baviti že leta 1900. Takrat sem ogledoval na pariški svetovni razstavi model letala, ki ga je sestavil francoski konstruktor Clement Ader. — Čeprav sem bil takrat inženjer elektrotehnične stroke, me je model tako zavzel, da sem se odločil izdelati lastno letalo. Najel sem majhno delavnico in pričel z delom. Prvo letalo sem gradil po principu ptičjega leta, to se pravi, da je imelo mesto sedanjih fiksnih kril, gibljiva krila. Pri Voisinu sem naročil motor, kakršnega je uporabil genialni inženjer tudi pri izdelovanju Farmanovega letala, s katerim je izvedel uspele poizkuse. Njegovo letalo je postalo osnovni tip za vse kasnejše dvokrilce, dočim je moje, razen nekaterih detajlov, postalo osnovni tip za kasnejše enokrilce. Moj »Bleriot 9«, s katerim sem preletel prvi Rokavski preliv, je docela isti, kakor letalo, s katerim je Lindberg preletel Atlantski ocean. Moderna Junkersova prometna letala pa se razlikujejo od mojega modela le po materialu, ki je uporabljen za gradbo.

Leta 1907. so bili izvršeni prvi oficialni poleti. Kot prvi se je uveljavil Santos Dumond, čeprav so njegovi leti uspeli le na zelo kratke razdalje in v neznatni višini. Tega leta je zaplaval tudi moj letalo. Začetkom naslednjega leta je Farmanu uspelo zvečati razdaljo na nekoliko kilometrov na Voisin-dvokrovniku, kar me je vzpodbudilo, da sem pričel proučevati problem dolgih distančnih poletov. Leta 1907. sem zmagal na letalskem mitingu v Douaiu v izredno ostri konkurenci s smelim Breguetom. V 22 minutah sem preletel rekordno razdaljo. Pri poletu pa se mi je pripetila resna nezgoda. Radi defekta pri motorju me je po nogi obilil curek vročega bencina. Šele, ko sem pristal, sem opazil, da mi je bencin prežgal hlače, nogavico in meso mestoma 3 centimetre globoko. Radi močnega vetra in vznemirjenih živcev med vožnjo niti opazil nisem, kaj se mi je pripetilo. Kasneje pa sem moral v bolnico, kjer sem ostal dolgih šest mesecev. Ko sem ozdravil, sem vršil zopet poizkuse. Zadržal sem se v zraku 40 minut. Brzina aparatov, ki so imeli slabe motorje (10 konjskih sil), ni presegla nikdar 60 km na uro. Wright je letel samo 50 km. Vendar sem smatral, da je tudi šibek motor dovolj močan za let čez Rokavski preliv. Z isto idejo pa se je bavilo več letalcev. Resni konkurenti so bili Delambert z Wright letalom in Latham na aparatu Antoniette. Kljub temu mi je uspelo iztrgati jim primat v poletu čez La Manche. V naslednjem letu sem izvršil mnogo daljših poletov po srednji in vzhodni Evropi, prav do Carigrada. Že takrat je postala avijatika središče splošnega zanimanja.

Jelen in avtomobil

Med Kladnom in Rakonicami na Češkem se je pripetila te dni nenavadna avtomobilska nesreča. Med vožnjo skozi neko sofeso se je pojavil nenadoma pred avtobusom velik jelen. Ker mu je močna luč avtobusa popolnoma zapirala pogled, je korakal direktno proti avtobusu. Šofer ni mogel več pravočasno voz ustaviti. Avtobus je podrl žival na tla in jo vlek vlek več metrov s seboj. Končno se je avtobus prevrgel in obležal v jarku. Od 26 potnikov je bilo pri tem 8 težko in 9 lahko ranjenih, jelen pa je plačal svojo nepredvidnost s smrtjo.

Težko razumeš.

Trgovski potnik ni mogel kljub vsej svoji zgovornosti prodati pri neki firmi blaga. Ko je videl, da vztraja trgovec pri odklonilnem stališču, se je pričel potnik odpravljati in je vzdihnil: »Takih odjemalcev kot ste vi, bi pač rad imel tucat!«

— Kako pa to mislite?, se začudi trgovec.

— Žal imam takih odjemalcev preko dve sto...

Sport

Občni zbor MOLNP.

Drevi se bo vršil ob 20. v zadnji sobi kavarne »Jadrana« občni zbor tukajšnje-ga Medklubskega odbora, katerega se udeležijo delegati ISSK Maribora, SK Rapida, SK Svobode, SK Železničarja, SK Ptuj in SK Mure. Delegati morajo imeti točno izstavljene poverilnice, ki morajo glasiti na ime delegata. — Dnevni red občnega zbora je sledeči: Poročila funkcionarjev, volitev novega odbora in slučajnosti. Za občni zbor vlada med tukajšnjimi klubi veliko zanimanje, kajti MO je postal važna sportna instanca, ki ima za lokalne sportne razmere važen pomen. Radi tega zavisi tudi njegovo poslovanje od vestnosti funkcionarjev, uspehi pa so zagotovljeni le, ako je MO sposoben vedno in povsod ščititi interese klubov, ki jih zastopa. Upamo, da bodo gg. delagati tudi na letošnji skupščini izbrali odbor, ki bo jamčil za brezhibno in nepristransko poslovanje.

Druga zmaga naših smučarjev.

Na smuških tekmah za prvenstvo Rumunije je tudi na progi 15 km zmagal naš prvak Joško Janša. V času 1:35 je dosegel prvo mesto, Janko Janša in dr. Kmet pa sta zasedla deveto, oziroma dvanajsto mesto.

Mariborski smučarji na Plješivici.

V nedeljo, dne 3. februarja se bo vršila na Plješivici pri Zagrebu smuška tekma za prvenstvo Hrvatske i Slavonije, ki jo priredi Zagrebška zimsko sportna podzveza. Kakor doznavamo, se bo poleg odličnih zagrebških smučarjev udeležilo tekmovanja tudi šest smučarjev ISSK Maribora, ki bodo odpotovali v Zagreb pod vodstvom načelnika zimsko sportnega odseka g. Goluboviča. — Agilnim smučarjem želimo čim več uspehov.

Anekdote

Znana pariška igralka Madeleine Brohan, slavna posebno radi svoje duhovitosti in dramatične nadarjenosti, je nastopila v glavni vlogi veseligrice »Zoper ni sveta«. Pred nastopom je govorila z maršalom Canrobertom, ki je umrl leta 1895 in je bil sloviti po svojem izrednem pogumu. Sicer vedno mirna Madeleine je postala nenadoma precej nervozna in se ji je poznalo, da se je prisiljeno smejala. Maršal je to opazil in jo vprašal:

— »Za božjo voljo, kaj vam je?«
— »Kaj mi je? Moj Bog, čisto navadna stvar, bojim se!«

Maršal jo je nato začudeno vprašal: »Kaj pa je to, bojim se?«

Madeleine še bolj začudeno: »Ali res ne veste, kaj je strah? Ali je mogoče, da vi tega ne veste?«

Maršal: »Vsa Francija ve, da maršal Canrobert ne pozna strahu!«

Nato so poklicali gledališkega vratarja, ki je takoj prinesel besednjak francoske akademije ter so prečitali maršalu, kaj je strah.

Maršal se je ljubeznivo nasmehnil in pripomnil: »Prvič v življenju sem sedaj slišal, kaj je strah.«

Nekoč so se vsi diplomati francoskega dvora predstavili kralju Ludoviku XVIII. Prišel je tudi znameniti državnik Taleyrand. Znano je o njem, da nikdo ni znal tako imenitno ribariti kakor on. Nепrestano in jako resno je opazoval diplomata Broglie, znanega kot izvrstnega sabljača, ki je imel zelo tanke noge. Nekdo je vprašal Taleyranda:

»Kaj pa ste opazili na njem tako nenavadnega, da ga neprestano gledate?«

Taleyrand je odgovoril: »Čudno je, gledam in gledam, pa ne morem spoznati, ali ima Broglie tri noge ali tri sablje!«

Med sabo.

Milika: »Pomislil, včeraj me je hotel poljubiti neki neznani gospod. Joj, kako sem jo pobrisal!«

Tilika: »No in... si ga dohitela?«

Ko razgraja hripa...

Gospod ošteje smrkavca na cesti: »Kaj pa ti pade v glavo, da mečeš kamenje tja preko ceste na fantka?«

— Ne smem bliže iti, ker ima poba hripa...

Tople Thurston:

Sovražnikova žena

DRUGI DEL.

»Nevarno je. Iz Lismore so prišli. Če jih ne bo nazaj, jih bodo iskali. Moje ljudi morava dohiteti, ki so že naprej. Foleya spravijo v koč, da obvežejo njegove rane. Potem se vrnemo. Nocoj se ne da tu ničesar opraviti. Ko se stvar enkrat zve, bodo Angleži kakor roj sršenov.«

Se vedno ni spregovorila in ni se gnila. Ni se ji zdelo mogoče, da bo konec objema, da bo naenkrat konec vsega. Govoril je o varnosti. Njej je bila to prazna beseda. Čakala je, čakala še vedno.

Občutil je, da jo spravi proč le, če jo dvigne in odnese.

»Proč morava,« je ponavljal. »V eni uri bo tu že polno Angležev. Proč morava! Saj vendar ne misliš, da je s tem vse končano? Povej!«

Ni vedela, kaj je govoril. Njegove ustnice so bile še vedno blizu in poljubila jih je. Do tedaj ga ni poljubila. Smejal se je. To je bil smeh moškega triumfa. Potem je govoril, a je vse le napol razumela.

Govoril je o noči, ki bo tej sledila. Orožja se ne bo dalo prevažati. Eden od vozov je bil poškodovan. Potem je zopet razumela, da je govoril nekaj o obali pri Ardogni. Prihodnjo noč. O polnoči. Tam bo stal in čakal na njo. Ni bilo potrebno, da mu potrdi z besedami.

»Naj se sedaj zgodi karkoli,« je nadaljeval. »Če jim padem tudi v roke. Ni sem verjel, nisem mislil, da bom kedaj tako hrepenel po kaki ženi, dokler nisem Tebe ljubil. In nekaj časa še potem ne. Šele ko sva bila tu skupaj in je smrt plavala nad nama, sem mislil na to. Ob vsakem strelu sem na to mislil.«

Vse je razumela, kar ji je hotel povedati, — in čutila se je, da se ji je zdelo vse tako samoobsebi razumljivo. Sama svoja ni bila več; bila je njegova. Njegova? To je premalo. Podložna je bila neki sili, ki ni bila njegova, a je vendar bila v njem. Bila je v njegovem glasu, v njegovem bitju in v njegovih rokah, ki so jo objemale.

»Ali razumeš vse?« jo je vprašal.

Odprla je oči.

»Hočem, da bi prav razumela.«

»Razumem vse.«
»Ali razumeš, da se pred vsem, kar še pride, ne bova skrivala?«
»Razumem.«
»Reci »da«, da bom slišal.«
»Da, da!«
»In kar bo še, si razloživa jutri ponoči. Ali Te je strah?«
»Ne. Ne poznam strahu, če sem pri Tebi.«

Bila je še vedno v njegovem objemu in zdelo se ji je nemogoče, da bi se ločila od njegovih rok.

Dvignil jo je v svoje naročje, kakor svojo dragoceno last — ter jo posadil v voz. »Bog nebeški naj Te čuva,« je dejal, predno je sedel na svoje mesto. Odpejala sta se skozi temno sotesko.

Nepremično in molče je sedela tesno poleg njega.

14.

Jana ni vedela, kako in kedar je prišla v svojo posteljo. Spanec je postavil svojo steno med njo in med Johnom. Ko jo je blizu Ardognine dvignil iz voza, je šepetal:

»Jutri, jutri boš spala in pred zoro Te bom zbudil.«

»Jutri, jutri,« je ponavljala, ko mu je podala roko.

Nebo je že lahno žarelo, ko je odpirala hišna vrata. Ko so se vrata za njo zaprla, je Madden še vedno stal ter prisluškoval, če bo slišal njene korake. Ker ni ničesar slišal, se je počasi odpravil na cesto.

Ko ji je Louisa prinesla čaj, se je s težavo zdrnila in potem se je silila, da bi zopet zaspala. Slike noči ji pa niso dale spati. Zdaj so ji bobneli po glavi streli, potem jo je zopet presunil krik na smrt zadetega. In John?

Potrkal je na vrata. Ni odgovorila. Potrkalo je vnovič. Mesto odgovora na njeno vprašanje, kdo je, so se vrata počasi odprla in Stephen je vstopil. Obstal je pri vratih, ko je rekel:

»Louisa pravi, da Te ne bo k zajutru.«
Glave ni dvignila, ko mu je odgovorila, da ostane še v postelji.

»Ali lahko kaj storim za Tebe?«

»Ničesar.«

Vroče si je želela, da bi odšel.

»Ne brigaj se zame, Dicky. Ni mi slabo, samo malo sama bi bila rada. Do obeda bom že vstala.«

Čakala je, da se bodo vrata zopet zaprla. Glave ni dvignila. Oči so bile polne

solz in teh solz ni hotela pokazati za nobeno ceno.

»Zakaj še stojiš tu?« je vprašala iz svojih blazin.

Stephen je slučajno opazil njene blatne čevlje na tleh pred posteljo. Obledo je previdno shranila, na čevlje je pa v svoji utrujenosti pozabila.

»Kar tako, draga moja,« je odvrnil. »Samo v skrbeh sem radi Tebe. Ali res ne morem ničesar storiti za Tebe?«

Zatrčila je še enkrat, da ničesar ne rabi in odšel je. Bila je sama, kakor si je želela in bilo jo je strah.

Postelja se ji je zazdela tesna kakor rakev in vroče ji je postalo. Misli je na Johnu dano obljubo in nehote je štela, koliko ur ji še preostaja od štiriindvajsetih.

Louisa je prinesla zajutrek in tudi ona je takoj opazila blatne čevlje. Ker jih je pozorno ogledovala, je Jana rekla:

»Čevlje bi bili lahko videli že sinoči, Louisa. Tu so bili.«

»Tu so bili, milostljiva gospa?«

»Da, da, samo videli jih niste.«

»Pa sem vendar vse pogledala po sobi, predno sem šla spat.«

»Sergeanta imate v glavi, Louisa.«

Ko je Louisa zopet odnesla komaj dotak njen zajutrek, je Jana vstala. Samota ji je bila neznosna. Ljubša bi ji bila celo družba očeta Hanrahana.

Spodaj ji je Stephen pravil, da je šel duhovnik v Ardmore.

»Sam?« je vprašala. »Zakaj nisi šel z njim, Dicky?«

»Rekel je, da ga želi tam nekdo videti.«

»Njega želi nekdo videti? Čudni ljudje so na svetu,« je dejala s pretirano šaljivim začudenjem.

Sama se je čudila svojemu razpoloženju. Bila je bojovita in frivola. Stephenu je ponudila lice v poljub. Tedaj se je pojavil Draper. Tudi njemu se je zdelo Jana spremenjena. Po obedu je Draper predlagal sprehod proti Whitingbay-ju, da bi videl svojo ladjo v pristaniu Jonghala. Čutil se je, da je bila Jana tako navdušena za ta sprehod.

15.

Tudi pri večerji je bila Jana nekam čudna. Očeta Hanrahana je hotela na vsak način pripraviti do tega, da bi ji pripovedoval o vilah in o duhovih iz ir-

skega bajeslovja. Razdraženosti njegovih kratkih odgovorov na videz ni niti opazila. Včasih je bil celo surov, ona pa ni ničesar vzela za zlo. Jana ni igrala. Bila je daleč proč in ko je duhovito zavračala duhovnikove opazke, je slišala svoj glas od daleč kakor odmev glasu nekdanje Jane Carroll.

»V ljudeh tiči več zla kot v vseh skrajnih sveta,« je dejal oče Hanrahan. »To se bo videlo, ko bo ta doba v Irski enkrat končana.«

»Jaz na Vašem mestu,« mu je odvrnila, »pa ne bi ignorirala duhov Irške, — pa naj so dobri ali slabi. Vsaka stvar se ne da razložiti z izvirnim grehom.«

Stephen ni posegal v razgovor. Jana je opazila, da jo pozorno motri. Ko je po večerji prva vstala ter odšla v drugo sobo, je bil duhovnik takoj za njo.

»Menda vendar niste prišli, da bi me zabavali?« je vprašala.

Molče je zaprl vrata za seboj.

Sedla je. V njenih očeh je bil nasmeh, ki pa gotovo ni izhajal iz radosti. On ni hotel sesti, stal je pred njo, da bi ji tako še bolj predložil resnost razgovora.

»Svaril sem Vas nedavno, da ne bi vtikati prste v stvari, ki Vas ne brigajo,« s tem je začel.

»Spominjam se,« mu je ljubeznjivo odgovorila.

»Ali hoste boljše razumeli, če Vam povem, da je vsako vmešavanje zelo nevarno?«

»Ne verjamem, da bi boljše razumela. Že davno mi je dobro znano, da se vsi, ki se za Irsko brigajo, kakor na primer jaz, igrajo z ognjem. Že prvič sem dobro razumela, kar ste mi povedali.«

»Od tedaj je pa že par tednov.«

»S tem hočete povedati, da dogodki ne mirujejo.«

»Ničesar ne miruje, ne dogodki, ne ljudje.«

»Zakaj tako skrivnostno? Kaj hočete pravzaprav povedati?«

»Mislim...« je začel in umolknil.

»Mislite stvar s puškami,« je naglo pristavila. »Zakaj ne priznate, da ste o stvari poučeni? Zakaj se obnašate, kakor da bi mi hoteli dajati samo očetovske nasvete?«

Ni se zganil. Niti ena mišica njegovega obraza ni vzdrhtela.

(Dalle prihodnjič.)

Mali oglasi, ki vključujejo posredovanje in oglaševanje, so na voljo v vsaki številki tega lista. Cena: 10 din. za vsako vrstico. Za več informacij se obrnite na uredništvo.

Mali oglasi

Za vsako vrstico, ki vključuje posredovanje in oglaševanje, so na voljo v vsaki številki tega lista. Cena: 10 din. za vsako vrstico. Za več informacij se obrnite na uredništvo.

V hotelu Kosovo na dvorišču

je na novo otvorena kuhinja in zajtrkovalnica. Po zelo nizki ceni dobite tam na dunajski in dalmatinski način pripravljene jedi. Abonenti se sprejeto dnevno na hrano po Din 15. Obilen menu. Izborna dalmatinska vina. Se priporoča Radilović. restavr. 98

Tri ali štirlisobno stanovanje

v novi vili, z vsem modernim komfortom, centralno kurjavo itd. oddam v najem. Naslov se izve v upravi »Večernika«. 179

Kolesarji, pozor!

Sedaj je tisti čas, da Vaša kolesa z malim denarjem postanejo popolnoma nova, in sicer z generalnim popravilom. Emajliranje, poniklanje, popolno razložanje, na novo namazana vsa kroglična ležišča. Shramba kolov in motorjev čez zimo po minimalnih cenah. Priznana najboljša, najcenejša mehanična delavnica JUSTIN GUSTIN ČIČ, MARIBOR, Tattenbachova ulica 14, nasproti »Narodnega doma«. Zado- stuje dopisnica, da pridemo po Vaše kolo na dom. 2519

Več gospodov

sprejem na stanovanje in hrano. — Vprašati: Slovenska ulica 16. 197

Izvošček na prodaj.

Davek za leto 1929 plačan. Pojasnila pri Ferdo Kosem, kasarna kralja Petra. 189

Strojevna soba

H. Kovač, Maribor, Krekova ulica 6, za stranke celi dan odprta. 181

Vila,

velika, elegantna, z vsem modernim komfortom na prodaj. Naslov se izve v upravi »Večernika«. 178

Sobo

meblovano s posebnim vhodom, električno razsvetlavo, iščem za takoj. Naslov pove uprava »Večernika«. 154

Damske rokavice

so se našle v parku. Zgubitelj naj se zgleda v upravi, kjer se mu pove naslov. — 191

Dobra kuharica

se sprejme v večjo kuhinjo. Izve se v upravnistvu »Večernika«. 183

Električne inštalacije

popravila, svetilke, likalnice, motorje, aparate, elektro blago po konkurenčni ceni pri Ilič & Tichy, Maribor, Slovenska ulica 16. 117

Malo sobo

s posebnim vhodom oddam takoj. Cvetlična ulica 23. prtl. 145

Sobo-in črkoslikanje

izvršuje po ceni, hitro in okusno njo Ambrožič, Grajska ul. 2. 2231

Kože

zajčje, li- sičje, vidrine i.t.d. kupu- je po najvišji dnevni ceni

K. Gräntz, Gosposka ulica 7

Sprejema tudi vse vrste kožuškovine v strojenje in barvanje. 164



Zastopniki se iščejo!

Podpisani Franc Deželak prekličem žaljivko, ki sem jo v razburjenju izrekel napram g. Alojzu Duhu 22. tm. popoldne ob 2. uri na Koroški cesti kot neosnovano ter se zahvaljujem g. Duhu, da je odstopil od kazenskega postopanja.

Maribor, dne 28. januarja 1929

Franc Deželak

sofer pri Mestnem avtobusnem podjetju.

Zračni kruh

(Luftbrot) za diabetike, sladkorno bolne Simonsov kruh pri

Hartinger in drug

pekarna belega, črnega in luksuznega peciva v Mariboru. 146